

Arrest

nr. 265 566 van 15 december 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing 2 september 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker werd op 17 augustus 2021 de subsidiaire bescherming toegekend. Er werd hem een verblijfstitel voor een jaar (A-kaart) afgegeven op 16 september 2021.

1.2. Op 20 augustus 2021 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. Deze aanvraag wordt op 2 september 2021 “afgesloten wegens gebrek aan actueel belang”.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Betreft:

[...]

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 20.08.2021, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Reden:

Op 17.08.2021 werd aan betrokkene subsidiaire bescherming toegekend.

De medische zorgen zijn beschikbaar en toegankelijk in het actuele land van verblijf, met name België. Bijgevolg kunnen wij besluiten dat hij geen belang heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter.

Betrokkene kan een nieuwe aanvraag 9ter indienen in het geval er een einde zou komen aan de subsidiaire beschermingsstatus op basis waarvan hij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister.”

2. Ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen op dat verzoeker geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang, aangezien hij reeds houder is van de subsidiaire beschermingsstatus en aldus actueel niet meer wordt blootgesteld aan de risico's waartegen een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hem dient te beschermen.

2.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat aan verzoeker op 17 augustus 2021 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend en dat hij op 16 september 2021 in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart voor de duur van een jaar.

2.2.1. Artikel 49/2, §§ 1, 2, 3 en 5 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Als genietster van de subsidiaire beschermingsstatus wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het rijk toegelaten : de vreemdeling aan wie de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de status bepaald in artikel 48/4 toekent.

§ 2. De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende één jaar en in geval van verlenging, geldig gedurende twee jaar tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1 of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 3. Na vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1 of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 4 [...]

§ 5. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus heeft opgeheven of ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

§ 6.[...].”

Aldus blijkt dat na toekenning van subsidiaire beschermingsstatus een toelating tot verblijf wordt gegeven voor beperkte duur die jaarlijks of tweejaarlijks wordt verlengd. Vijf jaar na het verzoek om bescherming geldt de toelating tot verblijf voor onbepaalde duur. Enkel indien de commissaris-generaal overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1 de subsidiaire beschermingsstatus opheft of intrekt, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf.

2.2.2. Artikel 13, § 1, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de machtiging tot verblijf die op grond van artikel 9ter wordt verleend, geldt voor een beperkte tijd. Vijf jaar nadat de machtiging tot verblijf werd aangevraagd, wordt de machtiging tot verblijf van onbeperkte duur.

2.3. Ter terechtzitting gewezen op het feit dat de machtiging tot verblijf conform artikel 9ter die verzoeker met het huidige beroep nastreeft, geen aanleiding geeft tot een ruimer verblijfsrecht dan de toelating tot verblijf waarover hij thans reeds op grond van zijn subsidiaire beschermingsstatus beschikt, wijst de advocate van verzoeker erop dat de mogelijkheid bestaat dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt opgeheven of ingetrokken.

De Raad merkt op dat, ingevolge zijn toelating tot verblijf omwille van de subsidiaire bescherming, de verzoeker beschikt over een volledige toegang tot medische zorg in België. Uit de actuele stand van het dossier blijkt verder niet dat een opheffing of een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op dit ogenblik wordt overwogen. Indien een dergelijke beslissing ooit zou worden genomen, beschikt verzoeker over de mogelijkheid om hiertegen het beroep in te dienen voorzien in artikel 39/2, § 1, van de vreemdelingenwet. Wanneer vervolgens een beslissing tot beëindiging van het verblijf zou worden genomen, beschikt verzoeker over het beroep voorzien in artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet. Verzoekers standpunt dat hij alsnog een belang heeft omdat het risico bestaat dat hij de subsidiaire bescherming verliest, berust aldus op een loutere hypothese, waar actueel geen enkele grond voor is.

De Raad besluit derhalve dat een machtiging tot verblijf aan de verzoeker niet meer rechten kan toekennen dan degenen waarover hij nu reeds beschikt, zodat het huidige annulatieberoep hem niet tot voordeel kan strekken.

Derhalve geeft verzoeker geen blijk van het krachtens artikel 39/56 van de vreemdelingenwet vereiste belang. De exceptie is gegrond; het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT